

Universitätsbibliothek Paderborn

**Comitvm Par Genere, Potentia, Opibvs, Heroicaq. Virtvte
inlytum B. Godefridus, Vuestphalus, S. Romaricus,
Austrasius**

Serarius, Nikolaus

Mogvntiæ

Cap. IV. De S. Romarici coniugio, prole, & nouo religiosæ vitæ proposito ac
occasione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37252

genus, aliae ornamenta eminebant,
animos instituit captare, ipsique Ro-
marico ademptam reddere paternam
hæreditatem. Sicque deinceps Pala-
tij Comes in Clotarij secundi, & huius
filij Dagoberti aula fuit.

C A P. IV.

*De S. Romarici coniugio, prole, & no-
uo religiosa vita & proposito ac
occasione.*

15.1.2.

VXorem prosapia opulentiaque
non imparem, sed cuius ignora-
tur nomen, duxit Romaricus, & ex ea
filias suscepit tres Aselbergam, Adsalu-
dim, & Segebergam, quæ ob formam
& corporis animique candorem &
claritatem Clara etiam dicta. Pie, ca-
steque ac sancte institui omnes cura-
uit, adeo ut posteriores duæ suam
Deo consecrarint virginitatem, pro-
ut inferius dicetur. Prima verè
Aselberga, præter piam parentis vo-
lunta-

luntatem, sancto castitatis proposito coniugium praetulit. Accidit vero, ut Sancti Columbani in Luxouensi Monasterio successor, magna virtutis ac zeli vir B. Eustachius (aliás Eustasius) è sanctæ illius disciplinæ alumnis, qui infra sexcentos vixerant, nonnullos doctrina, zelo, ac virtute præstantes ea in loca, vbi vel idolorum adhuc vigebat superstitione, vel minor Christianæ pietatis ac perfectionis cura videbatur, ablegaret, ut Apostolorum instar, diuini verbi semen spargerent, idolorum cultum omnem euerterent, Christianæ sanctitatis ignem accéderent. Hos interfuit B. Amatus, qui Metas cum venisset à S. Romarico benignissime hilarissimeque acceptus, pristinam in eo perfectioris vitæ flamمام ardenteribus piisque sermonibus renouauit, die præsertim quodam, cum ab illo rogatus fuisset, ut super mensa, dum cibo reficeretur corpus, aliquid quo & pasceretur animus, diceret. Ille

H 4   vero

164 ROMARICI COMITIS

vero mensam videns aureis, argenteisque lancibus & poculis onustam, occasionem exinde accepit, ut de fluxa horum, similiumque bonorum natura & inconstantia differeat. Qui eorum, aiebat possessores sunt, ijs p̄issime illorum non tam Domini, quam servi sunt. Vere autem Domini sunt, qui iis ad summę ternique Domini voluntatem ac nutum, ad animorum suorum utilitatē ac salutem bene vtuntur. Et cum istā in rem plura differuisset, ita sermonē claudebat, ut sapientissimum & quodammodo felicem monstraret, qui

st. 19. Domini vocem audiret: Si vis perfectus esse, vade & rende quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cœlo: Commouerunt hæc & similia valde omnium, qui ad bonum semen terra bona erant, sed in primis Romarici Principis animum, in quo vetus ille religionis amor ac desiderium, quo flagraret adolescentior, inflammari rursum ac reuiuiscere cœpit illico.

st. 13.

CAP.